

Rouwteksten

1.

Intens verdrietig om wat niet meer is
en nooit meer zal zijn.
Dankbaar voor wat was
en altijd zal blijven.

2.

Niet alles is voorbij.
Je blijft bij ons,
door wie je was en wat je zei
en wat je voor ons hebt betekend.

3.

Als straks de zon toch weer zal schijnen,
en hoog boven aan de hemel staat,
dan weet ik dat er met die stralen
een glimlach naar beneden daalt.
Nu kun je over ons waken,
eens zullen we weer samen zijn,
tot dan moeten wij hier verder leven
maar zal je steeds in mijn gedachten zijn.

4.

We staan niet altijd stil
bij het woordje "samen".
Maar het is een groot gemis
als "samen" uit je leven is.

5.

Je was een rots in de branding
en koerste recht door zee.
Je trotseerde storm en golven
alleen... je had de wind niet mee.

6.

Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die niet te begrijpen zijn

7.

Voor jou ging het sterven niet ineens.
Je hebt er moedig voor gestreden.
Niemand kan weten wat je hebt gevoeld.
En ook niet wat je hebt geleden.

8.

Soms is er zoveel wat we voelen
maar zo weinig wat we kunnen zeggen...

9.

Al weet ik dat je veilig bent
geborgd bij de Heer;
de lege plaats blijft onvervuld
ik zie je hier nooit meer.

Al weet ik dat je veilig bent
verlost van alle pijn;
ik kan mijn vragen niet meer kwijt,
kan nooit meer bij je zijn.

Al weet ik dat je veilig bent
ik zoek en vind je niet.
Ik vraag het aan een lege lucht
of je mij hoort en ziet.

Al weet ik dat je veilig bent
mijn hart wil er niet aan
dat jij, die ik niet missen kan,
voorgoed bent heengegaan.

10.

De mensen van voorbij,
zij worden niet vergeten.
De mensen van voorbij,
zijn in een ander weten.
Bij God mogen zij wonen,
daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
zijn in het licht, zijn vrij.

Rouwteksten

11.

Als ik de dingen niet meer weet.
Als ik de namen niet meer ken.
En wat ik weet meteen vergeet.
Zodat ik onherkenbaar ben.
Denk dan aan de weg door mij gegaan.
Dan heb ik het niet voor niets gedaan.

12.

Mijn liefde blijft aanwezig;
zal niet worden uitgeblust
Maar er is geen hand meer in de mijne
geen mond meer die mij kust.
Geen lach meer in de verte
geen streling door mijn haar;
niet meer samen zitten
en kijken naar elkaar.
De toekomst is nog donker,
onwerkelijk het gemis
en ik, ik moet nu leren,
hoe eenzaam, eenzaam is.

13.

Er zijn vragen gesteld in 't leven
waar de antwoorden moeilijk op zijn.
Ze hoeven nu niet meer te worden gegeven
voorbij is 't zoeken, gestopt is de pijn.
Je gebeden zijn verhoord.
Hij kwam je halen, in ons leef je voort.

14.

We hielden innig van je.
Echtheid en waarheid;
mens zonder franje.
Ondanks alles
op zo'n verlies nooit voorbereid...

15.

Denk aan mij terug;
maar niet in de dagen van pijn en verdriet.
Denk aan mij terug in de stralende zon,
hoe ik was toen ik alles nog kon.

16.

Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe 'n beetje.
En alle beetjes die je stierf,
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelfs ontgaan;
je zegt ik ben wat moe.
Maar op 'n dag dan ben je aan
je laatste beetje toe.

Toon Hermans

17.

Achter je ligt een leven van werken en
plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Flink was jij je hele leven;
moedig ben je tot het einde gebleven.
Flink wil je nu dat wij zullen zijn,
maar afscheid nemen doet ons zo'n pijn.

18.

De kaars leek bijna eindeloos
maar is nu stil gedoofd.
Een leven lang zorgzaam geweest
gegeven en geloofd.
Een hand die zwaaide
als we gingen
en nog vele mooie dingen
zijn herinneringen aan ons mam
die voor altijd van ons afscheid nam.

Rouwteksten

19.

Moeder zijn is alles geven
zorgen, lijden, liefde en leven.
Moeder zijn is alles derven
alles.... en tevreden sterven.

20.

Als je in je levensstrijd
warmte om je hebt verspreid.
Als je iemand die daar treurt
hebt getroost en opgebeurd.
Als je hielp waar je dat kon
aan wat licht en aan wat zon.
Als je een goed voorbeeld geeft
heb je niet voor niets geleefd.

21.

Boven akkers, stad en land
mag je God nu loven.
kleine vogels in Gods hand
vlieg omhoog, naar boven.
vlieg omhoog en vlieg voorgoed
vlieg de vrijheid tegemoet.

22.

De leegte zonder jou
is met geen pen te beschrijven.
De leegte zonder jou
zal altijd bij ons blijven.
Maar veel fijne herinneringen
verzachten onze smart.
Voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart.

23.

Niemand die begrijpen zal
hoe vreselijk ik je mis.
Niemand die beseffen zal
hoe erg die pijn wel is.

24.

Een hand, een woord, een gebaar doen zo
goed
als je iemand die je lief hebt verliezen
moet.
De lege plek, het doet zo'n pijn
maar in gedachten zal hij altijd bij ons zijn.

25.

Een moeder sterft altijd te vroeg
al wordt zij nog zo oud.
Je bidt dat God haar sparen zal
omdat je van haar houdt.
Maar als de dagen knellen gaan
zij ziek wordt, moe en benauwd.
Bid je dat God haar halen zal
omdat je van haar houdt.

26.

Als het lichaam niet meer wil
en het leven wordt een lijden
kan men dankbaar zijn
dat God het komt bevrijden.

27.

Midden in 't leven
nog zoveel te geven
ideeën en plannen te over
in een keer voorbij
voor ons was je een kei
enig in je soort
we zetten ons leven
in jouw gedachten voort.

28.

Treur niet over zijn dood
maar verblijd je over zijn leven.

Rouwteksten

29.

Er zijn geen woorden voor een zieke
van wie je weet, hij redt het niet.
Je streelt zijn wang, je ziet zijn ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor z'n einde
dat na zoveel moedig strijden kwam.
Omdat het niet alleen zijn leven,
maar ook zijn lijden overnam.

30.

Nooit klagend, nooit vragend
zijn lasten in stilte dragend
zijn handen hebben voor ons gewerkt
zijn hart heeft voor ons geklopt
zijn ogen hebben ons tot het laatst
gezocht.

31.

Men moet niet wenen om wat niet meer is
maar gelukkig zijn om wat is geweest.

32.

We houden van je en zijn je dankbaar
voor alles wat je hebt gedaan.

33.

Moeder...
Omdat jij de ader was waaruit wij groeiden.
Omdat jij de bodem was waaruit wij
bloeiden.
Omdat jij wist wat ons kon deren.
Zullen wij je altijd eren.

34.

Je bent er niet meer
het is voorbij.
Al wat je deed
dat was voor mij.
Voor jou is nu de strijd gestreden.
Maar in mijn hart
bewaar ik het verleden.

35.

Ik kan gaan slapen zonder zorgen
want slapend kom ik bij U thuis
alleen bij U ben ik geborgen
Gij doet mij rusten in de morgen
en wonen in een veilig huis.

36.

Optimistisch tot het laatste,
niet moeilijk maken voor je naasten.
Gesloopt van al je krachten,
bleef je op een betere dag wachten.
Wij waren jouw lust en je leven,
maar er is geen tijd meer gegeven.
Jij streed vol moed en kracht,
lieve schat, rust nu maar zacht.

37.

Het diepste verdriet
wordt zo dikwijls verzwegen.
Voor 't diepste geluk
schieten woorden tekort.
Wij zijn met ons diepste
verlangen verlegen,
waar 't liefste bezit
slechts herinnering wordt.

38.

Afscheid nemen
is met zachte vingers
wat voorbij is dichtdoen
en verpakken
in de goede gedachten ter herinnering.

Rouwteksten

39.

Samen plezier, samen op reis.
Samen een eenheid, samen eigenwijs.
Samen kwaad en samen weer goed,
samen verdriet en samen weer moed.
Nu verder zonder hem, dat doet zo'n pijn
te weten nooit meer samen te zijn.

40.

't Liefste wat wij hebben bezeten
en vele jaren de spil van ons bestaan.
Vraag ons niet dat te vergeten
en gewoon weer door te gaan.

41.

Bedankt voor je liefde, je trouw, je
eerlijkheid
Voor de lach van bijna iedere dag
Voor het geluk dat je ons hebt gegeven
Deze dingen duren altijd te kort.

42.

Slechts over blijft de herinnering
van hoe je leefde op aarde.
En voor degene die achterblijft
heeft dat de meeste waarde.

43.

Weinig nemen en veel geven.
Altijd hartelijk en warm.
Als de mensheid zoals jij was.
Was de wereld niet arm.

44.

Hier is het eind, het eind van het feest
kom, we gaan naar beneden.
De bloemen zijn dood, de flessen zijn leeg
het was mooi, maar nu is het verleden.
En jij was zo mooi, jij was prachtig
maar jij, jij hebt je strijd nu gestreden.

45.

Waarom al dat vechten,
waarom al die pijn.
Je wilde hier niet weg,
je wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht.
Je wilde nog graag verder
maar verloor dit gevecht.

46.

Ga nooit weg zonder te groeten.
Ga nooit heen zonder een zoen.
Wie het noodlot zal ontmoeten.
Kan het later nooit meer doen.
Ga nooit weg zonder te praten.
Want dat doet een hart zo'n pijn
Wat je 's-morgens hebt verlaten.
Kan er 's-avonds niet meer zijn.

Toon Hermans

47.

Groot was zijn liefde
groot het verdriet
mooi de herinneringen
die hij achterliet.

48.

Nooit meer je bulderende lach
Nooit meer je sterke verhalen
Nooit meer je humor
Nooit meer je nieuwe ideeën
Nooit meer "begrijp je wat ik bedoel"
Nooit meer....

Rouwteksten

49.

Een geest zo sterk als een beer.
Een lichaam uiteindelijk toch te teer.
Een wijsheid niet te evenaren.
Een wilskracht haast niet te bedaren.
Een vechtlust bijna niet te temmen.
Alleen iets bovenmenselijks kon dit leven remmen.

50.

Ik heb het leven liefgehad
zo omarm ik ook het eeuwige.
wie mij liefheeft, heeft ook het leven lief.
heb verdriet, maar vindt het plezier weer terug;
alleen om mij dat plezier te doen.

51.

Het verlies was er al voor het einde
't verdriet voordat het afscheid kwam.
Toen die onzekere verwarring
bezit van haar gedachten nam.
We voelden mee met haar stil verdriet
nu rouwen wij, maar treuren niet.

52.

Alles is heimwee
wolken en water.
Alles is heimwee
naar vroeger - naar later.

53.

Vroeger is over
later - een ster.
Gisteren is oud
en morgen nog ver.

Toon Hermans

54.

Beetje bij beetje moesten we je verlaten.
We konden uiteindelijk niet meer met je praten.
Die blik, die stilte, dat deed vaak zeer.
De mama van vroeger was je niet meer.
We zagen heel goed je stille verdriet.
Maar helpen konden we je niet.

55.

Hij was er altijd
voor iedereen
met raad en daad
nog zoveel te doen
zoveel te geven
nog niet klaar
in dit leven.

56.

Als de trom is stil gevallen
wie slaat dan nog de maat?
De melodie klinkt echter door
zoals in ons hart geschreven staat.

57.

Plotseling ging je heen
Nu ben ik alleen
Onuitsprekelijk verdriet
Vergeten zal ik je niet

58.

Dwars door de stille leegte
klinkt de echo van jouw lach.
Zachtjes, van een afstand
alsof ik je daarnet nog zag.
Steeds denk ik aan jouw grappen
steeds hoor ik weer jouw stem.
Dan voel ik weer die leegte
omdat jij er niet meer bent.

Rouwteksten

59.

Omdat er liefde is
bestaat er geen voorbij
in alle eeuwigheid ben jij

60.

O, die vertrouwde kleine dingen
die je zo onopvallend deed
die zullen we missen, tot dit leed
verstild is tot herinneringen...

61.

De bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen.
En ied'reen vindt het heel gewoon
dat zij weer bladeren krijgen.
We zien ze vallen naar de grond
en dan opnieuw weer groeien.
Zo heeft de aarde ons geleerd
dat al wat sterft zal bloeien.

Toon Hermans

62.

Je bent er niet meer
en toch zal ik je groeten.
Je elke dag weer
vele malen ontmoeten.
Je handen, je lippen, je lach...
Je bent bij me
iedere dag.

63.

Als ik dood ben, treur dan niet
ik ben niet echt dood, moet je weten
het is mijn lichaam dat ik achterliet
dood ben ik pas als je mij bent vergeten.

64.

Langzaam ben je van ons weggeleden,
elke dag een beetje meer.
Telkens werd je weer iets ontnomen,
dat deed jou en ons zeer.
Het is een gemis, een stille pijn.
dat je nooit meer bij ons zult zijn.

65.

Niets is zinloos
wanneer het
een herinnering
nalaat...

66.

Zwijgzaam, stil en zonder vragen
wilde hij zijn ziekte dragen.
Hij vocht met al zijn levenskracht
voor elke nieuwe dag en nacht.
Zo is hij langzaam, moegestreden,
uit ons midden weggeleden
en na een dappere maar ongelijke strijd
uit zijn lijden nu bevrijd.

67.

Wie nooit heeft geleden,
heeft nimmer geleefd.
Wie zich nooit vergiste,
heeft nimmer gestreefd.
Wie nooit heeft geweend,
heeft geen vreugd als hij lacht.
Wie nooit heeft getwijfeld,
heeft nooit ernstig gedacht.

68.

Kort was je tijd.
Groot was je inzet.
Opgewekt en spontaan
ben je van ons heengegaan.

Rouwteksten

69.

In onze gedachten was je...
In onze gedachten ben je...
In onze gedachten zul je altijd blijven...

70.

Verder van de wereld weg.
Elke dag een beetje.
Dichter naar de hemel toe.
Elke dag een treetje.

Toon Hermans